

[Geert-Jørgensen.]

skaber ogsaa sociale Hjælpelove stadig mere Kontorarbejde og kræver en forøget Emsbedsstand.

Naar den højtærede Regering og især den højtærede Socialminister imidlertid ikke har andet at byde de arbejdsløse end Understøttelser, saa er der dog en Ting, som vi fra vor Side anerkender. Det er Forsøget paa at hjælpe de arbejdsløse, uden at det faar Fattighjælps Virkninger. Vort Syn paa Sagen er nemlig det, at det at hjælpe gennem Fattigvæsenet med Fattighjælps Virkninger er en af de dyreste Maader at hjælpe Mennesker paa, for det knækker deres Selvhjælpstrang, naar de først er inde under det offentlige Fattigvæsen. Denne Bestemmelse i Lovforslaget paaskønner vi, og hvis det blot havde indeholdt en eneste Paragraf, som gik ud paa, at arbejdsløse, der var i Trang, kunde faa Hjælp af Kommunerne efter Kommunalraadets Skøn, uden at det skulde have Fattighjælps Virkninger, vilde vi Retsforbundsfolk med Glæde have stemt for det. Men nu indeholder det jo betydeligt mere, og det indeholder bl. a. betydelige Tilskud, som igen giver betydelige Skatter, som igen overvælttes paa dem, der skal hjælpes, og derfor volder ny Ulykke. Derfor maa vi Retsforbundsfolk forholde os afventende.

Hvad Lovforslagets enkelte Bestemmelser angaar, bemærker jeg, at der ydes altsaa Hjælp til arbejdsløse, som er Medlemmer af statsanerkendte Arbejdsløsheds-kasser, og der ydes Hjælp til arbejdsløse, der uden at være Medlemmer af statsanerkendte Arbejdsløsheds-kasser normalt søger deres Udkomme ved Lønarbejde. Hvor langt strækker dette Begreb sig? Dette kunde trænge til en noget nærmere Forklaring. Der er arbejdsløse Kontorister, men der er ogsaa arbejdsløse Repræsentanter, som er i Arbejdsløshedsnød. Er de sidste ogsaa med? Der er arbejdsløse Lærere og Lærerinder, og der er Bønder, der er gaaet fra Hus og Hjem. Hører de ogsaa til disse arbejdsløse, der kan faa Hjælp efter denne Lov? Der er Forretningsfolk, som er gaaet i Stykker, og som staar uden Erhverv. Hører de ogsaa med? Kommer de ogsaa ind under Lovens Bestemmelser? Hvor langt strækker sig i det hele taget dette Begreb: arbejdsløse, der normalt søger deres Udkomme ved Lønarbejde?

I § 3 omtales Understøttelsernes Størrelse, og den overlades det ganske til Kommunalbestyrelserne at bestemme i de enkelte Tilfælde, altsaa ganske som ved

Tildeling af Fattighjælp; kun uden Fattighjælps Virkninger, og dette siger jeg, det er det, som har vor Sympati.

I § 4 bestemmes, at Arbejdsløsheds-kassemlemmer skal have opholdt sig i en Kommune i 3 Maaneder for at faa Hjælp af Opholdskommunen, men alle andre trængende skal have opholdt sig 6 Maaneder i en Kommune for at kunne faa Hjælp af den. Men Lovforslaget siger intet om, at vedkommende kan faa Hjælp af den fraflyttede Kommune. Altsaa den, der ikke har haft Ophold i en Kommune i 3 Maaneder, eventuelt 6 Maaneder, kan slet ikke faa Hjælp, selv om han er i aldrig saa stor en Arbejdsløshedens Nød. Der staar ikke noget om, at han kan faa Hjælp i den fraflyttede Kommune. Dette er et Spørgsmaal, som har ikke saa lidt Betydning, i Særdeleshed for alle Forstadskommuner til Storbyer, hvor Folk flytter frem og tilbage i lange Baner.

Naar der for at faa Hjælp kræves en bestemt Opholdstid, er der mange Mennesker — jeg kender adskillige Eksempler fra min egen Kommune —, som ikke kan faa Hjælp, fordi de ikke har været i Kommunen i den tilstrækkelige Tid. Der kan blive 3 eller 6 Maaneder, hvori disse Mennesker slet ikke kan faa nogen som helst Hjælp. Jeg spørger Socialministeren, om dette er den rigtige Forstaaelse af denne Lovparagraf.

For øvrigt stiller vi os afventende overfor Lovforslagene, bl. a. indtil vi ser, i hvilken Skikkelse de kommer ud af den Smeltedigel, hvori de sandsynligvis kommer, og saa maa vi tage Stilling til den Tid.

Socialministeren (Steincke): Jeg takker de ærede Ordførere for Socialdemokratiet og det radikale Parti for deres ubetingede Tilslutning til begge disse Lovforslag. Ogsaa Oppositionens ærede Ordførere synes jeg, jeg bør takke — maaske med Undtagelse af den ærede sidste Taler —, thi naar man tager i Betragtning, hvor svært det efter de ærede Ordføreres egne Udtalelser er for dem at drage politisk Aande i den herskende Atmosfære og at forhandle med en Regering, der med en enestaaende Evneløshed forener en ryggesløs Moral, naar man betænker al denne Elendighed, saa synes jeg, jeg bør udtrykke min Taknemmelighed baade for den forholdsvis saglige Imødekommenhed, der skinnede igennem begge de ærede Ordføreres Taler, og for den næsten rent personlige Ligestillethed, hvormed de synes at behandle mig som et i og for sig baade hæderligt og agtværdigt Medlem af Samfundet, omtrent paa samme Fod som de